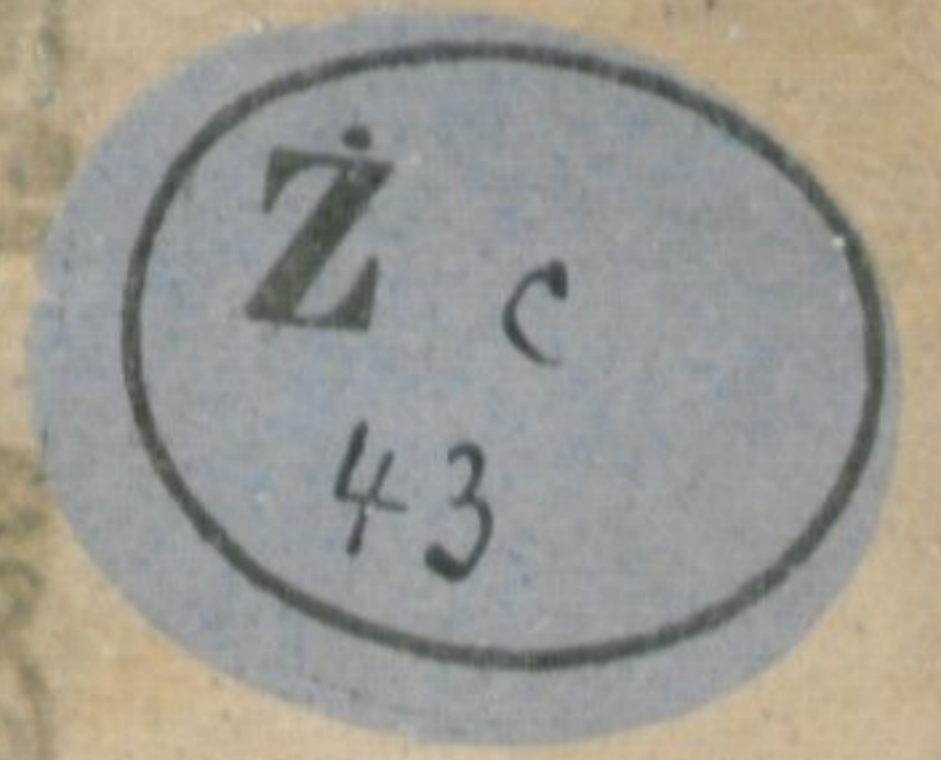

Q. 25918

X 204 9311

CASPARIS ZIEGLERI
IN OBITUM
ADAMI CHRISTO.
PHORI JACOBI,
JCTI CLARISS.
CONSIL. ELECT. SAX.
THRENUUS.

Vanta & viduæ, & liberis u-
triusq; sexûs haud paucis, &
toti deniqve laudatissimæ fa-
milix per amissionem capitis sui, & la-
crymarum & squaloris nata sit colluvi-
es, nemo quisq; vanus est, qui non intelli-
gat, quæ vive inter suos simile quid, in modo
quantumvis impari, non sit expertus. E-
go nunc meam ago causam, & quid aliis
contigerit, seorsim atq; in sacrario inti-
mo consideraturus, publicè ea, quæ me-
um torquent & flectunt animum, ge-
mens nunc ac moerens, totusqve mihi
displicens & quasi extra me describo
Nec tamen si non describerem, non con-
sta.

staret unicuiq; , magnum mihi Amicum
in hâc mortalitate per obitum JACOBI
mei periisse. Ex quo innotuit alter alteri
primùm, dexteras mox junximus, & Sol-
duriorum lege vivere nos velle spo-
pondimus invicem, animiq; inter se no-
stri occultâ quâdam vi veluti fideris ali-
cujus cognati conspirarunt. Ego admi-
ratione quâdam virtutis, quam ille de se
ostendebat, ille vicissim opinione quâ-
dam, quam de meis moribus concepe-
rat, me dilexit, sanctoqve hoc amicitiaë
glutine coaluimus invicem, ad invidiam
usqve indivulsi. Eramus uterq; morum
antiquorum, quibus honestas omnium
maximè promovetur, cum contentio-
ne aliquâ studiosi, & blandiebamur no-

) (2

bis

bis, in hâc simplicitate nostrâ nos quan-
doq; aliquid esse videri, & nostras quo-
que sententias subinde rogari. Nec po-
terat tamen semper & ubique æqualis
utriusque esse fortuna. Ego enim scholæ
addictus præcipuam operâ in enodan-
dis juris civilis laqueis ponebam & eâ fi-
ni in angustum locum, quem cathedra
occupat, conferre me oportuit; ille ve-
rò vastissimum spacium in omni pro-
vincia nactus aditum sic præbuit omni-
bus, ut non solum de jure civili ad eum,
verum etiam de filiâ collocandâ, de fun-
do emendo, de agro colendo, de testa-
mento ordinando, de omni denique aut
officio aut negotio, etiam à summis Vi-
ris referretur. Nec quisquam tamen in-

ter

sid

s) (

ter nos alteri succensuit unquam, aut in-
vidiæ stimulos in se concitari passus fuit,
sed doluimus in vicem sæpe numero, ille,
me propter corporis infirmitatem quasi
in vinculis detineri, quandoque etiam
effrenatæ hominum procacium petu-
lantia expositum esse: ego, eum ita labo-
ribus obrui, ut viveret ad aliorum ple-
rumque arbitrium, raro, nec nisi ex per-
missione, ad suum. Nec in rebus tamen
agendis ita disjuncti fuimus ab invicem,
ut non identidem alter alterius senten-
tiam exquireret, si quid in ancipiti ratio-
num diversarum circumstantiâ dubium
fuiſſet obortum. Oppidò jucundum mi-
hi fuit in illius sinum effundere ea, quæ a-
nimum disjecerunt sæpiusculè & in di-

) (3

ver-

versa distraxerunt. Ille mihi verè sacra
fuit anchora, ad quam confugere solitus
fui, quoties exulceratam mentem in tur-
bido oportuit versari, & ille mihi semper
maximum solatium, atque jucundissi-
mum lenimentum præbuit, nec denega-
vit, si quid amplius ab eo expectandum
fuiſſet. Nec verò dubitavi ego unquam,
quin ille, quippe aliquot añis minor, mi-
hi superstes eſſet futurus, cui propterea
curam rerum mearum post obitū com-
mittere, animo destinavi. Nunc verò
spes omnis, quantum in præſidiis huma-
nis ponere mihi licuit, uno quasi mo-
mento collapsa eſt. Certè nec senectus,
nec morbus illum nobis ademit, sed ca-
sus infelix, non tam quidem illi, quam
stu-

studiis, quàm religioni, quàm patriæ,
quàm Ecclesiæ. Tanta erat ejus pietas,
tanta in consiliis prudentia, tanta in ju-
vandis omnibus benignitas. Nunc illa
coelestis anima pro bonâ semente, quam
hîc fecit, messem apud Christum opimã
metit. Ego verò semianimis hîc hæreo,
adeò per obitum illius consternatus, ut
vix erigi per quæliacunq; etiam maximè
intricata avocamenta queam. Commo-
ri juvabit, modo per Christi misericor-
diam illic liceat ei convivere. Et quid e-
nim aliud mihi nunc restat, nisi ut per a-
cerbissimos corporis cruciatûs, quos
quotidiè intensiores in me sentio, defi-
ciam tandem & animam exhalẽ in hoc
corporis ergastulo miserè prorsus &
cum

Zc 43

cum indignatione habitantem ? Quod
si per hanc viam salus mihi æterna para-
ta fuerit, age, mi JESU, auge dolores,
sed auge etiam patientiam, quam nisi tu
dederis ipse, perditum omninò erit,
quod à me proficisci poterit, robur.
Doce me per ipsa vulnera tua, gravio-
res longè fuisse cruciatûs, quos pro me
sustinuisti. Et sic enim facilius pauco-
rum dierum, qui vitæ meæ supersunt,
molestiam devorabo, magisque tùm e-
lucescet gaudii istius immensitas, quod
ab innumerabilibus seculis nec mutari pote-
rit unquam, nec ullo modo corrumpi. Inte-
rim beatissima JACOBI mei anima fruire
istâ tuâ felicitate, quâ gaudes, & Ziegleri tui
animam, quandocunqve DEI misericor-
dia eam evocaverit, ad Te reversu-
ram expecta.

1007

Q. 250/18

CASPARIS ZIE
IN OBITU
ADAMI CHI
PHORI JAC
JCTI CLAR
CONSIL. ELEC
THRENU

